

Możliwość uzyskania pomocy przez osoby niepełnosprawne

Osoby niepełnosprawne zamieszkujące miasto Mszana Dolna i okolice mają możliwość uzyskania pomocy w następujących instytucjach:

1. Ośrodek Pomocy Społecznej (miejski / gminny)

Kontakt:

Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Mszanie Dolnej

34-730 Mszana Dolna, ul. Starowiejska 2

tel./fax 18 33-10-084, tel. 18 33-19-971

e-mail: mops@mops.mszana-dolna.pl

Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Mszanie Dolnej

34-730 Mszana Dolna, ul. Spadochroniarzy 6

tel./fax 18 33-10-541, tel. 18 33-10-541

e-mail: gopsmdol@pro.onet.pl

2. Powiatowy Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Limanowej

Kontakt:

34-600 Limanowa, ul. J. Marka 9

tel. 18 33-37-824

www.pcpr-limanowa.pl

OFERTA POMOCY OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ

Pomocy społecznej udziela się osobom i rodzinom, na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.), m.in. z powodu niepełnosprawności.

Ośrodki Pomocy Społecznej oferują osobom niepełnosprawnym pomoc w formie:

1. Świadczeń pieniężnych:

- 1) w oparciu o ustawę:

- ✓ zasiłek stały
- ✓ zasiłek okresowy

- ✓ zasiłek celowy
- ✓ specjalny zasiłek celowy
- ✓ pomoc pieniężna na zakup posiłku albo żywności

2) w oparciu o ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych:

- ✓ zasiłek pielęgnacyjny
- ✓ świadczenie pielęgnacyjne
- ✓ specjalny zasiłek opiekuńczy

2. Świadczeń niepieniężnych:

- ✓ pracę socjalną
- ✓ składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe
- ✓ składki na ubezpieczenie zdrowotne
- ✓ pomoc rzeczową
- ✓ skierowanie i pobyt w ośrodkach wsparcia
- ✓ skierowanie i pobyt w domu pomocy społecznej

Zasiłek stały przysługuje:

- pełnoletniej osobie samotnie gospodarującej, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu wieku lub niepełnosprawności, jeżeli jej dochód jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej (obecnie netto 542 zł)
- pełnoletniej osobie pozostającej w rodzinie, całkowicie niezdolnej do pracy z powodu wieku lub niepełnosprawności, jeżeli jej dochód, jak również dochód na osobę w rodzinie są niższe od kryterium dochodowego na osobę w rodzinie (obecnie 456 zł, np. 4 osoby x 456 zł = 1824 zł)

Kwota zasiłku nie może być wyższa niż 529 zł miesięcznie i niższa niż 30 zł miesięcznie
Całkowita niezdolność do pracy oznacza całkowitą niezdolność do pracy w rozumieniu przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych albo zaliczenie do I lub II grupy inwalidów lub legitymowanie się znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności w rozumieniu przepisów o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Zasiłek okresowy przysługuje:

- osobie samotnie gospodarującej, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego osoby samotnie gospodarującej

- rodzinie, której dochód jest niższy od kryterium dochodowego rodziny, w szczególności ze względu na długotrwałą chorobę, niepełnosprawność, bezrobocie, możliwość utrzymania lub nabycia uprawnień do świadczeń z innych systemów zabezpieczenia społecznego

Kwota zasiłku okresowego nie może być niższa niż 50% różnicy między:

- kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej a dochodem tej osoby,
- kryterium dochodowym rodziny a dochodem tej rodziny.

Kwota zasiłku okresowego nie może być niższa niż 20 zł miesięcznie. Dotyczy to sytuacji, gdy różnica wynosi mniej niż 20 zł. Okres na jaki przyznany jest zasiłek okresowy ustala Ośrodek Pomocy Społecznej na podstawie okoliczności sprawy.

Zasiłek celowy

Może być przyznany w celu zaspokojenia niezbędnej potrzeby życiowej, w szczególności na pokrycie części lub całości kosztów zakupu leków i leczenia, opał, odzieży, niezbędnych przedmiotów użytku domowego, drobnych remontów i napraw a także kosztów pogrzebu osobom, których dochód nie przekracza odpowiednio kryterium dochodowego osoby samotnej (542 zł) lub osoby gospodarującej w rodzinie (456 zł).

Specjalny zasiłek celowy

Może być przyznany osobie o dochodach przekraczających kryterium dochodowe jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Wysokość zasiłku celowego zależy od rodzaju potrzeb i możliwości finansowych Ośrodka Pomocy Społecznej. Natomiast wysokość specjalnego zasiłku celowego nie może przekroczyć kryterium dochodowego osoby lub rodziny.

Pomoc pieniężna na zakup posiłku albo żywności

W celu przygotowania ciepłego posiłku przysługuje osobom, których dochód nie przekracza 150% kryterium dochodowego (tj. 813,00 zł miesięcznie w przypadku 1 osobowego gospodarstwa domowego i 684,00 zł miesięcznie na 1 osobę w przypadku wieloosobowego gospodarstwa domowego).

Zasiłek pielęgnacyjny

Przyznaje się w celu częściowego pokrycia wydatków wynikających z konieczności zapewnienia osobie niepełnosprawnej opieki i pomocy innej osoby w związku z niezdolnością

do samodzielnej egzystencji. Zasiłek pielęgnacyjny przysługuje:

- niepełnosprawnemu dziecku,
- osobie niepełnosprawnej w wieku powyżej 16 roku życia, jeżeli legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, jeżeli niepełnosprawność powstała w wieku do ukończenia 21 roku życia.

Zasiłek pielęgnacyjny przysługuje w wysokości 153,00 zł miesięcznie i nie jest zależny od kryterium dochodowego. Prawo do zasiłku pielęgnacyjnego przysługuje na czas nieokreślony chyba, że orzeczenie zostało wydane na czas określony, wówczas przysługuje do ostatniego dnia miesiąca, w którym upływa termin ważności orzeczenia.

Zasiłek pielęgnacyjny nie przysługuje osobie uprawnionej do dodatku pielęgnacyjnego, jak również osobie umieszczonej w instytucji zapewniającej całodobowe utrzymanie.

Świadczenie pielęgnacyjne

z tytułu rezygnacji z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej

Świadczenie pielęgnacyjne przysługuje:

- 1) matce albo ojcu
- 2) opiekunowi faktycznemu dziecka
- 3) osobie będącej rodziną zastępczą spokrewnioną w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej
- 4) innym osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy - ciąży obowiązek alimentacyjny, z wyjątkiem osób o znacznym stopniu niepełnosprawności - ***jeżeli nie podejmują lub rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w celu sprawowania opieki nad osobą*** legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Osobom innym niż spokrewnione w pierwszym stopniu z osobą wymagającą opieki przysługuje świadczenie pielęgnacyjne, w przypadku gdy spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) rodzice osoby wymagającej opieki nie żyją, zostali pozbawieni praw rodzicielskich, są małoletni lub legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności

- 2) nie ma innych osób spokrewnionych w pierwszym stopniu, są małoletnie lub legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności
- 3) nie ma osób, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, lub legitymują się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Świadczenie pielęgnacyjne przysługuje, jeżeli niepełnosprawność osoby wymagającej opieki powstała:

- 1) nie później niż do ukończenia 18. roku życia lub
- 2) w trakcie nauki w szkole lub szkole wyższej, jednak nie później niż do ukończenia 25 roku życia.

Świadczenie pielęgnacyjne nie przysługuje jeżeli:

1) osoba sprawująca opiekę:

- a. ma ustalone prawo do emerytury, renty, renty rodzinnej z tytułu śmierci małżonka przyznanej w przypadku zbiegu prawa do renty rodzinnej i innego świadczenia emerytalno – rentowego, renty socjalnej, zasiłku stałego, nauczycielskiego świadczenia kompensacyjnego, zasiłku przedemerytalnego lub świadczenia przedemerytalnego
- b. ma ustalone prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego lub świadczenia pielęgnacyjnego

2) osoba wymagająca opieki:

- a. pozostaje w związku małżeńskim, chyba że współmałżonek legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności,
- b. została umieszczona w rodzinie zastępczej, z wyjątkiem rodziny zastępczej spokrewnionej, rodzinnym domu dziecka albo, w związku z koniecznością kształcenia, rewalidacji lub rehabilitacji, w placówce zapewniającej całodobową opiekę, w tym specjalnym ośrodku szkolno – wychowawczym, z wyjątkiem podmiotu wykonującego działalność leczniczą, korzysta w niej z całodobowej opieki przez więcej niż 5 dni w tygodniu

3) na osobę wymagającą opieki inna osoba ma ustalone prawo do wcześniejszej emerytury

4) członek rodziny osoby sprawującej opiekę ma ustalone prawo do dodatku do zasiłku rodzinnego, specjalnego zasiłku opiekuńczego lub świadczenia pielęgnacyjnego

5) na osobę wymagającą opieki jest ustalone prawo do dodatku do zasiłku rodzinnego, prawo do specjalnego zasiłku opiekuńczego lub prawo do świadczenia pielęgnacyjnego

6) na osobę wymagającą opieki inna osoba jest uprawniona za granicą do świadczenia na

pokrycie wydatków związanych z opieką, chyba, że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.

Od dnia 1 lipca 2013 r. świadczenie pielęgnacyjne przysługuje w kwocie 620,00 zł miesięcznie.

Specjalny zasiłek opiekuńczy

W wysokości 520,00 zł miesięcznie przysługuje osobom, na których zgodnie z przepisami ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. z 2012 r. poz. 788 i 1529) ciąży obowiązek alimentacyjny, *jeżeli rezygnują z zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej w związku z koniecznością sprawowania stałej opieki* nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności albo orzeczeniem o niepełnosprawności łącznie ze wskazaniami: konieczności stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji oraz konieczności stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Specjalny zasiłek opiekuńczy przysługuje, jeżeli łączny dochód rodziny osoby sprawującej opiekę oraz rodziny osoby wymagającej opieki w przeliczeniu na osobę nie przekracza kwoty, 623,00 zł miesięcznie.

Praca socjalna

Świadczona jest osobom na rzecz poprawy funkcjonowania osób i rodzin w ich środowisku społecznym w celu rozwinięcia lub wzmocnienia ich aktywności i samodzielności życiowej.

W szczególności polega na udzielaniu wskazówek, informacji, porad, konsultacji, itp.

Praca socjalna świadczona jest bez względu na posiadany dochód.

Składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe

Za osobę, która rezygnuje z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie nie zamieszkującymi matką, ojcem lub rodzeństwem, Ośrodek Pomocy Społecznej opłaca składkę na ubezpieczenie emerytalne i rentowe od kwoty kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, jeżeli dochód na osobę w rodzinie osoby opiekującej się nie przekracza 150 % kwoty kryterium dochodowego na osobę w rodzinie i osoba opiekująca się nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z innych tytułów lub nie otrzymuje

emerytury albo renty. Dotyczy to również osób, które w związku z koniecznością sprawowania opieki pozostają na bezpłatnym urlopie.

Składki na ubezpieczenia zdrowotne

Przysługują osobie otrzymującej zasiłek stały, która jednocześnie nie podlega ubezpieczeniu zdrowotnemu z innego tytułu.

Skierowanie i pobyt w domu pomocy społecznej

Osobie wymagającej całodobowej opieki z powodu wieku, choroby lub niepełnosprawności, nie mogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu, której nie można zapewnić niezbędnej pomocy w formie usług opiekuńczych, przysługuje prawo do umieszczenia w domu pomocy społecznej (DPS).

Osobę kieruje się do DPS odpowiedniego typu, po uzyskaniu zgody tej osoby lub jej przedstawiciela ustawowego albo zgody Sądu na umieszczenie w domu pomocy społecznej.

Osoba umieszczana jest w DPS na podstawie decyzji o umieszczeniu zgodnie z zapisem art. 59 ust 2 ustawy o pomocy społecznej.

W oparciu o obowiązujące przepisy opłatę za pobyt w DPS ponosi sam mieszkaniec, jednak nie więcej niż 70 % swojego dochodu. Jeżeli więc nie pokrywa on opłaty w całości, różnicę ponoszą członkowie rodziny zobowiązani do alimentacji (małżonek, zstępni i wstępni). W przypadku, gdy ich dochody nie przekraczają 300 % kryterium dochodowego, koszty ponosi gmina, tj. ośrodek pomocy społecznej.

DOMY POMOCY SPOŁECZNEJ

- funkcjonujące na terenie powiatu limanowskiego posiadają łącznie 290 miejsc statutowych.

Adres i rodzaj DPS	Dyrektor	Miesięczny koszt utrzymania w złotych
DPS dla 60 osób przewlekle somatycznie chorych w Limanowej ul. Witosza 24/26 34-600 Limanowa tel. 18 33-71-707	Małgorzata Szafrńska	2 912,28
DPS 46 osób przewlekle psychicznie chorych w Szczyrzycu 34 - 623 Szczyrzyc 182	Monika Kowalczyk	3 139,15

tel. 18 33-20-266		
Niepubliczny DPS dla 66 osób przewlekle psychicznie chorych w Kasinie Wielkiej 34 - 741 Kasina Wielka 448, tel. 18 33-14-097	Roma Mazgaj	3 010,45
DPS dla 48 osób przewlekle psychicznie chorych w Mszanie Dolnej ul. Rakoczego 9 34-730 Mszana Dolna tel. 18 33-10-154	Małgorzata Łukasik	3 081,70
Niepubliczny DPS dla 90 osób w Rabe Niżnej Raba Niżna 1 34 - 730 Mszana Dolna 18 26-80-242	Jan Osmoła	2 539,01

Zasady udzielania świadczeń z pomocy społecznej

Prawo do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej przysługuje osobom i rodzinom w przypadku występowania jednej z okoliczności ujętych w art. 7 ustawy o pomocy społecznej, a których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza **kryterium dochodowego**, określonego w art. 8 ust. 1 cytowanej ustawy:

- 1) osobie samotnie gospodarującej, której dochód nie przekracza kwoty 542,00 zł, zwanej „kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej”
- 2) osobie w rodzinie, w której dochód na osobę nie przekracza kwoty 456,00 zł, zwanej „kryterium dochodowym na osobę w rodzinie”
- 3) rodzinie, której dochód nie przekracza sumy kwot kryterium dochodowego na osobę w rodzinie, zwanej „kryterium dochodowym rodziny”.

Do dochodów nie wlicza się:

- alimentów świadczonych przez osoby w rodzinie na rzecz innych osób
- jednorazowych świadczeń socjalnych
- świadczeń w naturze
- świadczenia pieniężnego w postaci składki na ubezpieczenie społeczne, opłacanej przez ośrodki pomocy społecznej.

W razie wystąpienia rażącej dysproporcji między wysokością dochodu a rzeczywistą sytuacją majątkową stwierdzoną przez pracownika socjalnego, kierownik Ośrodka Pomocy Społecznej może odmówić przyznania świadczeń z pomocy społecznej.

Obowiązki osób i rodzin ubiegających się o pomoc społeczną

Osoby lub rodziny, korzystające z pomocy społecznej, zobowiązane są do współpracy z pracownikiem socjalnym w rozwiązywaniu swojej trudnej sytuacji życiowej. Nieuzasadniona odmowa podjęcia pracy przez osobę bezrobotną, marnotrawstwo przyznanych świadczeń, ich celowe niszczenie, bądź też marnotrawstwo własnych zasobów materialnych, a także ich nieracjonalne wykorzystywanie mogą stanowić podstawę do odmowy przyznania świadczeń z pomocy społecznej. Również nie wywiązywanie się z uzgodnień zawartych w kontrakcie socjalnym może spowodować ograniczenie lub odmowę przyznania świadczenia.

Osoby i rodziny, korzystające ze świadczeń pomocy społecznej, są zobowiązane poinformować o każdej zmianie w ich sytuacji osobistej i majątkowej, która wiąże się z podstawą do przyznania świadczeń. Świadome wprowadzenie w błąd pracownika socjalnego może spowodować zmianę decyzji na niekorzyść strony oraz naliczenie nienależnie pobranych świadczeń. Świadczenia nienależnie pobrane podlegają zwrotowi, niezależnie od dochodu rodziny.

Tryb udzielania pomocy społecznej

1. Zgłoszenie wniosku o udzielenie pomocy:

- osobiste, pisemne lub telefoniczne zgłoszenie osoby ubiegającej się o pomoc do pracownika socjalnego (zgłoszenie może nastąpić z urzędu lub może go dokonać przedstawiciel ustawowy lub inna osoba za zgodą ubiegającego się o pomoc).

2. Sporządzenie wywiadu środowiskowego i planu pomocy:

- rozeznanie przez pracownika socjalnego sytuacji osobistej i rodzinnej osoby ubiegającej się o pomoc społeczną, tj. przeprowadzenie wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania klienta
- wspólne (pracownik socjalny z osobą lub rodziną) opracowanie planu pomocy

3. Sporządzenie decyzji i wydanie jej osobie ubiegającej się o pomoc społeczną.

4. Realizacja przyznanych świadczeń.

Złożenie wniosku

Postępowanie w sprawie świadczeń pomocy społecznej wszczynane jest na wniosek osoby zainteresowanej, bądź innej osoby, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej przedstawiciela ustawowego. Ośrodek Pomocy Społecznej przyjmuje także wszelkie zgłoszenia od osób, instytucji i organizacji społecznych, dotyczące konieczności udzielania pomocy każdej osobie lub rodzinie na terenie działania Ośrodka, która znajdujące się w trudnej sytuacji życiowej i niezdolnej do samodzielnego zaspokajania (np. potrzeb bytowych). Pomoc społeczna może być udzielana również z urzędu, za zgodą osoby zainteresowanej lub jej pełnomocnika.

Wywiad środowiskowy

Podstawą udzielenia pomocy jest wywiad środowiskowy sporządzony w miejscu zamieszkania osoby ubiegającej się o pomoc, a w sprawach nie cierpiących zwłoki, w miejscu pobytu osoby ubiegającej się. Brak zgody na przeprowadzenie wywiadu jest równoznaczny z rezygnacją z pomocy społecznej. Celem wywiadu środowiskowego jest rozeznanie sytuacji bytowej, rodzinnej, zdrowotnej i mieszkaniowej osoby (rodziny) ubiegającej się o pomoc. Osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej są zobowiązane do współudziału w rozwiązaniu ich trudnej sytuacji życiowej.

Pracownik socjalny przeprowadza wywiad środowiskowy w ciągu 14 dni od daty wszczęcia postępowania, a w sprawach pilnych w terminie 2 dni. Strona występująca o pomoc powinna zgromadzić dokumenty stanowiące podstawę ustalenia jej danych personalnych, stanu zdrowia, sytuacji rodzinnej i materialnej. W trakcie przeprowadzania wywiadu środowiskowego, w porozumieniu z klientem ustalany jest plan pomocy. Ustalenia mogą zostać zawarte w kontrakcie socjalnym. Potrzeby osób i rodzin korzystających z pomocy mogą zostać uwzględnione, jeżeli odpowiadają celom i możliwościom pomocy społecznej.

Kontrakt socjalny

Kontrakt socjalny to pisemna umowa zawarta z osobą ubiegającą się o pomoc, określająca uprawnienia i zobowiązania stron umowy (osoby zwracającej się o pomoc, pracownika socjalnego oraz kierownika ośrodka). Zawarcie kontraktu socjalnego ma na celu określenie sposobu współdziałania w rozwiązywaniu problemów osoby lub rodziny, która znalazła się w trudnej sytuacji życiowej, z uwzględnieniem możliwości wykorzystania zasobów środowiska lokalnego. Kontrakt zawiera opis sytuacji życiowej osoby lub rodziny oraz opis działań koniecznych do podjęcia przez nią, a także formę, zakres i czas udzielanej pomocy przez Ośrodek. W kontrakcie odnotowuje się również wszystkie uwagi, dotyczące realizacji

kontraktu. Okres, na jaki zawierany jest kontrakt socjalny dostosowywany jest z jednej strony do sytuacji życiowej, w jakiej znajduje się osoba zawierająca kontrakt, a z drugiej – do form wsparcia, zaproponowanych przez Ośrodek. Klient otrzymuje jeden egzemplarz kontraktu.

Wydanie decyzji

Świadczenia z pomocy społecznej przyznawane są w formie decyzji. Wszystkie decyzje o przyznaniu pomocy, a zwłaszcza decyzje o odmowie przyznania pomocy, wydawane są w formie pisemnej. Wyjątek stanowią świadczenia w postaci pracy socjalnej, poradnictwa – tu pomoc udzielana jest bez konieczności wydawania decyzji. Stronom przysługuje odwołanie od decyzji Ośrodka Pomocy Społecznej.

Realizacja świadczeń

Realizacja świadczeń pieniężnych odbywa się w formie wypłat pieniężnych (na osobiste konto bankowe lub przekazem pocztowym), w terminach określonych w decyzji.

Wymagane dokumenty

Osoby i rodziny ubiegające się o pomoc z Ośrodka Pomocy Społecznej są zobowiązane do udokumentowania swojej trudnej sytuacji społeczno - bytowej. Wiąże się to z koniecznością dostarczenia przez osoby ubiegające się o pomoc szeregu różnorodnych dokumentów (zaświadczenia, oświadczenia itp.) Szczegółowych informacji w każdym indywidualnym przypadku udziela właściwy pracownik socjalny w trakcie zgłaszania się o pomoc lub w trakcie przeprowadzania wywiadu środowiskowego. W przypadku niemożności dostarczenia danego dokumentu przez klienta, pracownik socjalny ma prawo i obowiązek dołożyć starań do jego zdobycia. Wywiad środowiskowy, dokumenty wymagane przy przyznaniu pomocy społecznej i decyzje administracyjne, na podstawie których następuje realizacja zaplanowanych świadczeń, a także inne pisma przychodzące i wychodzące z Ośrodka, dotyczące danej osoby (rodziny), są przechowywane w ośrodku i stanowią dokumentację klienta od początku jego korzystania z pomocy społecznej.

Odwołania od decyzji OPS

Stronom przysługuje prawo odwołania od decyzji Ośrodka Pomocy Społecznej w ciągu 14 dni od daty jej otrzymania. Odwołanie wnosi się na piśmie za pośrednictwem Ośrodka. Odwołania należy kierować do Samorządowego Kolegium Odwoławczego.

OFERTA POWIATOWEGO ZESPOŁU DO SPRAW ORZEKANIA O NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Zespół wydaje orzeczenia o:

- niepełnosprawności osób, które nie ukończyły 16 roku życia
- stopniu niepełnosprawności osób, które ukończyły 16 rok życia
- wskazaniach do ulg i uprawnień osób posiadających orzeczenia o inwalidztwie lub niezdolności do pracy.

Zespół wydaje legitymacje dokumentujące:

- niepełnosprawność – w przypadku orzeczenia niepełnosprawności osoby, która nie ukończyła 16 roku życia
- stopień niepełnosprawności – w przypadku orzeczenia stopnia niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia.

Zespół wydaje orzeczenia o stopniu niepełnosprawności dla celów:

- odpowiedniego zatrudnienia
- szkolenia
- uczestnictwa w terapii zajęciowej
- konieczności zaopatrzenia w przedmioty ortopedyczne i środki pomocnicze
- korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji (korzystanie z usług socjalnych, opiekuńczych, terapeutycznych i rehabilitacyjnych)
- świadczenia pielęgnacyjnego
- zasiłku pielęgnacyjnego
- korzystania z karty parkingowej
- innych (m.in. uprawnień dla osób niepełnosprawnych).

Zespół wydaje orzeczenia o niepełnosprawności dla celów:

- zasiłku pielęgnacyjnego
- świadczenia pielęgnacyjnego
- innych (m.in. ulg i uprawnień osób niepełnosprawnych).

UPRAWNIENIA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH

Prawa osób niepełnosprawnych zagwarantowane są w Konstytucji RP z 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.). Zapewnia ona prawo do niedyskryminacji stanowiąc, że nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny (art. 32 pkt 2). Ustawa zasadnicza nakłada też na władze publiczne obowiązek zapewnienia szczególnej opieki zdrowotnej osobom niepełnosprawnym (art. 68), a także obowiązek pomocy tym osobom w zabezpieczeniu egzystencji, przysposobieniu do pracy oraz komunikacji społecznej (art. 69).

1 sierpnia 1997 r. Sejm uchwalił **Kartę Praw Osób Niepełnosprawnych**. W dokumencie tym, poza zdefiniowaniem prawa osób niepełnosprawnych do niezależnego i samodzielneho, aktywnego i wolnego od przejawów dyskryminacji życia, zawarto również katalog dziesięciu praw, wskazując tym samym najważniejsze obszary, w których niezbędne są intensywne działania. Dokument podkreśla, że osoby niepełnosprawne mają prawo do niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia oraz nie mogą podlegać dyskryminacji.

Szczegółowemu uregulowaniu pomocy dla osób niepełnosprawnych w Polsce służy ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 127, poz. 721 z późn. zm.). Ustawa stanowi, że rehabilitacja osób niepełnosprawnych oznacza zespół działań (organizacyjnych, leczniczych, psychologicznych, technicznych, szkoleniowych, edukacyjnych, społecznych) zmierzających do osiągnięcia, przy współudziale tych osób, możliwie najwyższego poziomu ich funkcjonowania, jakości życia i integracji społecznej (art.7). Rehabilitacja zawodowa ma na celu ułatwienie osobom niepełnosprawnym uzyskania i utrzymania zatrudnienia (służą temu: szkolnictwo zawodowe, poradnictwo i pośrednictwo pracy). Natomiast rehabilitacja społeczna służy temu, by osobom niepełnosprawnym umożliwić pełne uczestnictwo w życiu społecznym (art. 8 i 9).

Komunikacja / podróż

Zestawienie ulg przysługujących osobom niepełnosprawnym w podróży środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego (PKP) i autobusowego (PKS) reguluje ustawa z dnia 20 czerwca 1992 r. o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego (Dz. U. z 2002 r. Nr 175, poz. 1440 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Transportu, Budownictwa

i Gospodarki Morskiej (www.transport.gov.pl).

Prawa i obowiązki niepełnosprawnych pasażerów w ruchu kolejowym uregulowane zostały przepisami Rozporządzenia (WE) Nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. Szczegółowych wyjaśnień związanych z tą tematyką udziela Prezes Urzędu Transportu Kolejowego, jako centralny organ administracji rządowej, właściwy w sprawach nadzoru nad przestrzeganiem praw pasażerów w transporcie kolejowym (www.utk.gov.pl).

Dodatkowo wiele przydatnych informacji dla niepełnosprawnych pasażerów w ruchu kolejowym można odnaleźć na stronie: www.pasazer.utk.gov.pl

Karta parkingowa

Kwestie związane z otrzymaniem karty parkingowej reguluje ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (www.transport.gov.pl)

Poczta

Udogodnienia związane z usługami pocztowymi regulują przepisy ustawy z dnia 12 czerwca 2003 r. Prawo pocztowe (Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1159 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (www.transport.gov.pl)

Telekomunikacja

Udogodnienia dla osób niepełnosprawnych w ramach usług telekomunikacyjnych reguluje ustawa z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (www.transport.gov.pl).

Radio i Telewizja

Kwestie zwolnień od opłaty abonamentu RTV regulują przepisy ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji (www.krrit.gov.pl).

Podatki

Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 51, poz. 307 z późn. zm.) reguluje kwestie ulg w podatku dochodowym. Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Finansów (www.mf.gov.pl).

Zwolnienie z podatku od czynności cywilnoprawnych

Kwestie zwolnień od podatku od czynności cywilnoprawnych określa ustawa z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 101, poz. 649 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Finansów (www.mf.gov.pl).

Wybory

Szereg uprawnień związanych z wyborami do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej, Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, do Parlamentu Europejskiego w Rzeczypospolitej Polskiej, do organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego, wójtów, burmistrzów i prezydentów miast gwarantuje wyborcom niepełnosprawnym ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Państwowa Komisja Wyborcza (www.pkw.gov.pl).

Kultura fizyczna i sport

Uprawnienia związane z kulturą fizyczną i sportem osób niepełnosprawnych wynikają z ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Sportu i Turystyki (www.msport.gov.pl).

Kultura i sztuka

Ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 13, poz. 123 z późn. zm.) nie przewiduje szczególnych uprawnień wynikających z niepełnosprawności, ale osoby niepełnosprawne mogą ubiegać się o pomoc stypendialną na ogólnych zasadach. Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego (www.mkidn.gov.pl).

Edukacja

Najważniejsze zasady dotyczące kształcenia w Polsce, w tym kształcenia osób niepełnosprawnych, reguluje ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Edukacji Narodowej (www.men.gov.pl).

Uczniowie niepełnosprawni mogą uzyskać dodatkowe wsparcie w ramach niektórych programów celowych Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Szczegółowe informacje o programach znajdują się na stronie internetowej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (www.pfron.org.pl).

Szkolnictwo wyższe

Kształcenie na poziomie szkolnictwa wyższego reguluje ustawa z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 z późn. zm.). Szczegółowych wyjaśnień w tym zakresie udziela Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego (www.mnisw.gov.pl).

Ważną rolę w ułatwieniu dostępu do edukacji osób niepełnosprawnych odgrywa także pomoc udzielana ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, np. w ramach programów celowych. Szczegółowe informacje o programach znajdują się na stronie internetowej Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych (www.pfron.org.pl).